

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE DI DE LUCRU.
Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și strălănită:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.
Scrisorî nefrancate nu se primesou. — Manuscripte nu se retrămitu.

N°. 43.

Sâmbătă în 7 (19) Aprile

1884.

Brașovă în 6 (18) Aprile 1884.

Se face multă abuză în țările coronei S-lui Stefanu cu cuvântul „ideă de stată.“ Maghiarii dela putere dovedescu tocmai prin aceea, că vorbescu totu numai de-o „ideă“ (eszme) a statului, că ei își închipuesc ceva, ce în realitate nu esistă. Și 'ntr'adeveru cine a mai vedutu ca unu stată de cinci-spre-zece milioane locuitori să se îndrepteze după ideile unoră seu altoră despoti, cari au ajunsu la cârma lui, ear nu după trebuințele lui adevărate și reale?

Vięta în stată se pôte foarte bine asemenă cu vięta în familiă. Se ne închipuim unu tată de familiă despotu, omu pătimașu, care voiesce ca toți să se îndrepte după el și să încercă cu tôte mijlocele, mai cu bătăi, mai cu amenințări, mai cu apucături șirete de a constrînge pe ce-i ce se află sub potestatea lui, ca se cugete, se sântă și se lucreze tocmai cum cugetă, sêmețe și lucrază densusu. Pôte fi ore mulțumire și fericire într'o familiă unde domnesce unu asemenea despotismu?

De pildă tata este unu omu crudu. Pentru câte unu lucru de nimic își bate nevasta și-și maltratază copiii. Pôte-se așteptă ore unu asemenea părinte ca să fie iubit și adorat de ai săi?

Crușimea omului se manifestă și în pofta lui de resbunare. Copilulu greșesce odată, atunci tata, decă n'are sêmețu pentru el, începe a-lu persecută. Nu trebuie să se nască în casulu acesta sêmețulu de resbunare și în inima fragedă a copilului?

Omulu crud și resbunătoru este de ordinar și lacom și invidios, el se sêmețe nefericit cându vede că și altulu pôte apucă o bucatică bună, ca să pôtă trăi și el cinstit și mulțumit.

Desfidem pe ori-ce Unguru, care nu a pierdut încă totu sêmețulu de dreptate, să ne spună, decă ocârmuitoru acestui stată din momentul cându a încetată stăpânirea nemțescă nu s'au purtat cu poporul român tocmai așa ca unu tată vitreg și despotu cu copiii săi. Ce-a făcut stăpânirea ungurescă de șapte-spre-zece ani încoco altă pentru cele trei milioane de Români din Ardél și Țera ungurescă, decâtu a lovi în ei fără nici o cruțare și a-și resbună pentru că la 1848 au lupat ca să fie liberi și pentru că în 1863 dobândiseră dela capulu statului recunoscerea limbii și a naționalității lor?

Tôte bătăile, tôte maltratările și prigonirile ce amu trebuit se le suferim în acestu lungu interval ni s'au aplicat sub cuvânt că așa pretinde „idea statului.“ Se 'nțelege despotulu are o ideă și cându lovesce fără milă în victima sa el lucră neapărat după idea și pofta sa.

Cu bătăile și cu prigonirile înse nu se pôte ferică o familiă, necum unu stată cu atâtea popore, cari au limbă și datine diferite, precum și aspirațiuni de a trăi libere și mulțumite.

Cându s'a numit primul ministru ungurescu după 1848, Români exercitau și se bucurau de drepturi destul de însemnate naționale. Atât în administrația cât și în justiția limba română era limbă oficială. Națiunea română era recunoscută în Ardél prin lege sancționată de Maiestatea Sa ca națiune egală îndreptățită și Români din părțile ungurene și bănățene ase-

menea exercitau în măsură însemnată drepturile de cari se bucurau Ardelenii.

Ce-a făcut ocârmuirea ungurescă care a aflat în țără acăsta stare de lucruri?

Cea d'ântăiu faptă i-a fost resturnarea autonomiei Transilvaniei, cassarea unilaterală a legilor, cari garantau drepturile Românilor și inaugurarea sistemului actual de asupra și de prigonire, sub care geme cumplitu poporul nostru.

Regimulu ungurescu a lovită dér în drepta și în stânga, și-a resbunat, a dărîmat totu ce a găsit bine și spre fericirea țerei și a poporelor clădit și ce ne-a dat în schimb?

Universitate și câteva școle de stat maghiare!

Ni s'a luat totu ce amu avut alu nostru pentru ca să ducem o vięță liniștită și mulțumită și ni se dă în locu ceva ce nu este alu nostru, ce nu ne trebuie și nu ne pôte folosi.

Acăsta, dîcî cei de la putere, o pretind ideile lor scrîntite și șuchiate, ce le au despre stată și trebuințele lui și în nerușinarea lor mergu așa de departe de a cere dela noi Români ca se ne supunem necondiționat unoră asemeni principii subversive.

Organulu guvernului din Pesta face bine, că recunosc odată însemnătatea elementului românesc, dér ne crede prea simpli, ca pentru acăsta grațiosă recunoscere să ne grăbim a renunță la drepturile nostre, numai și numai ca el se pôtă vesti lumii ca „forță majoră a ideei de stată maghiare“ a făcut să ingenuche înainte ei tôte elementele din Transilvania și Ungaria.

Sciri telegrafice.

(Serviciulu particularu alu „Gazetei Transilvaniei“.

Pressburg (Pojunu) 6 (18) Aprile. Ađi dup'amăđi, reprezentanții ministerului au visitat țergulu vitelor, autoritățile, direcțiunea căilor ferate, autoritățile consortiului. Comisiunea își exprimă marea sa satisfacțiune. Liphay declară că guvernulu va face totulu ca să sprijinască cauza.

München 6 (18) Aprile. Adunarea geografilor germani s'a deschis. Prințul Ludovicu prezidă. Iolly (München) s'a alesu președinte. Neumayer (Hamburg) a raportat explorările dela Polu. Börger (Hamburg) vorbi despre organizarea viitoare expedițiunilor polare.

Constantinopole 6 (18) Aprile. Yachtulu „Miramare“ cu părechea princiară de coronă a fost salutat, la strimțoarea mării de multe mii de omeni de tôte naționalitățile, mai ales Unguri, Austriaci, Belgieni, pe bordulu corăbiei „Lloyd“ impodobit cu bandiere; „Miramare“ însoțit de numita corabiă a ancorat la Dolmabace, unde marele vizir, ministrulu de esterne, salută părechea princiară de coronă. Imediat sosi landulu curții, care o duse la Yildiz-Kiosk. Tôte corăbiile străine avu bandiere. Părechea princiară a fost însoțită în Yildiz-Kiosk de marele vizir și de camerari în sala tronului. Sultanulu o întemă, oferi princesei de coronă brațulu, întrebă de sănătatea înalților părinți; își presentă fiacare suita sa, și se deteră la bețuri rătorite. Părechea princiară de coronă rămase unu quartu de oră, Sultanulu oferi Stefaniei brațulu și însoți pe oșpeții până pe peron. Câteva minute după aceea Sultanulu întorse visita oșpeților instalați în Kiosk. Părechea princiară de coronă visită după amăđi moscheele Stambulului.

Insemnătatea Românilor judecată de „Pester Lloyd.“

Etă cum recunosc chiar fôia cea mai dumănôsă Românilor, importanța elementului nostru în statulu acesta:

»Insemnătatea numerică a elementului românesc fiindu foarte mare și întrecându multu p'a Sêrbilor, nici unu omu politic ungurescu cu calcule nu s'ar pôte impută că ar fi inclinat să micșoreze valoarea însemnătății acestui factoru seu chiar să-lu ofenseze cu intențiune. În cele dintăiu timpuri ale constituționalismului nostru, Români au făcut esperiență că unele din dorințele lor cele mai vechi și mai de valoare au fost luate în considerațiune prin bunăvoința plină de încredere (?) a guvernului ungurescu, și decă după aceea s'au schimbată împrejurările, acăsta n'a isvorit dintr'o idee seu atitudine schimbată. Dar ore se putea așteptă de la unu guvern că dorințele unei opozițiuni facițose, care la fiecare ocaziune a dovedit neimpăciuirea sa, să le pună mai presus de trebuințele siguranței și autorității statului? Nu e vorbă, statulu ungurescu dispune de destulă putere și vigore ca să resistă ori cărei opozițiuni, ce se ridică în contra supremației lui; de aceea în prima linie chiar Români au avut să sufere urmările politice lor secesioniste, dar cu acăsta nu s'a dîs că politici unguři de coeur léger i-ar fi vedutu în acăsta pozițiune seu că au voit să i lase a stăru în acăsta. Decă elementele în adevăr politice isbutescu să lățescă în cerculu Românilor principiile moderate și împăciuitoare și să facă ca populațiunea română să se supună dreptului constituțional în vigore, atunci ori ce pretențiune dreptă a lor se va lua sigur în considerare de locurile competente și întreaga opiniune a țării o va sprijini cu putere. De aceea cu plăcere luăm cunoscință de fiecare evenimentu ce privesce lățirea ideilor formulate în conferința Românilor din Peșta. Unu fapt micu, dar care nu se pôte trece cu vederea, este în acăsta direcțiunea mersulu adunării electorale ce s'a ținut în Sibiu, care negreșit în urma unui act de violență aprôpe comicu alu președintelui, n'a putut duce la nici unu rezultat. În totu casulu însă se pôte privi ca unu ce însemnat, decă neimpăciuirea Românilor într'unu astfel de loc se mai pôte ține desupra apii numai cu ajutorulu loviturilor de stat. De aceea așteptăm în deplină liniște conferința generală română. Sperăm că ea se va abține de la tôte excentricitățile fantastice ca să rămână pe tărêmulu principiilor sănătose ale statului. Noua pretențiune d'a se deslipi Ardélulu, d'a se introduce votulu universal și asemenea absurdități fără gust și naive, din partea Ungurilor abia ar cere o apărare serioasă; prin acăsta s'ar apăsă pozițiunea Românilor până la cel mai de jos nivelu. Cu tôte acestea repetăm, că nu renunțăm la speranța, d'a întâlni majoritatea inteligenței române pe aceea basă, pe care e posibilă o înțelegere durabilă.«

Felicitări la adresa noastră.

Blașiu în 1 (13) Aprile 1884.

Multă stimată Redacțiune!

Suntem fericiti a vedé realizată încă o dorință pre câtu de nobilă și salutară, pe atât de generală, dorința de a avé unu diuaru cotidianu, care ca o sentinela ne-adormită să veghizeze asupra intereselor nostre naționale.

Implinirea acestei dorințe — a acestui ideal — a trebuit să entusiasmeze și să facă a săltă de bucurie inima fie-cărui Român adevărat. Realizarea acestei dorințe e documentulu cel mai eclatant despre vigorea și forța de viață a poporului român de dincoco de Carpați; ea va spune lumii, că nu se mai pôte stinge o națiune, care în câteva decenii în mania vitregității timpului și a inpregiurărilor sinistre, se aventă acolo, unde alții ajunseră numai în decursu de secol și în împrejurări favorabile! — nu se va stinge, ci progresază și va progresă cu pași gigantic pe calea culturii și a civilizațiunei, pe calea perfecțiunei.

Acestu progresu ne face a fi respectați și de aceia, căroră atât de multu le place a ne desconsideră și calumniă, și ei vor fi constrinși vrêndu, nevrêndu a ne recunosc drepturile convenite. — Acelora, cari ne vor întrebă, (cu cei dela Ellenzek din Clușiu) ce dreptu? cu unu versu le vom răspunde: drepturile omului, ale individului, ale cetățanului din unu stat civilizat și constituțional.

Intre factorii principali, ce au contribuit la redeş-
teptarea și dezvoltarea noastră unu locu dintre cele mai
onorifice ilu merită fără îndoială »Gazeta Transilvaniei,«
care de-o jumătate de secolu apără cu demnitate și ener-
giă drepturile și interesele națiunei. De-o jumătate de
secolu este acestu organu de publicitate espresiunea cea
mai fidelă a suferințelor, postulatelor și aspirațiunilor
romănesci.

Ea deși e cea mai bătrână între diuarele române
(esistente încă) totuși luptă și acum cu perseveranță și
foc tinerescu la consolidarea și înălțarea prestigiului na-
ționalu; ha ca cu atâtu mai secură se fie de succesu,
ea și-a duplicat și triplicat puterile sub conducerea
energică a actualului redactoru — preademuului succesoru
a unui G. Barițiu și I. Mureșianu.

Vă felicităm deci și noi pentru grăua și măreța-Vă
intreprindere de a străforma Gazeta Transilvaniei în diuariu
cotidianu. Dorim, ca brațulu celui Atotputinte să Vă
conducă și pe viitoru încoronându-Vă ostenelele cu fructe
binecuvântate. Fiă ca acestu diuariu să străbată și în
casa celui din urmă cărturariu român, eră ideile și prin-
cipiele profesate de elu se devină credeulu politicu pentru
tota suflarea romănescă.

Teologii români gr. cat. din Blășiu și anume:

Aureliu B. Corvinu, Ioan Cosma, Iuliu Lupanu,
Gregoriu Maior, Georgiu Teranu, Isidoru Marcu, Ioan
Peteanu, Marianu Peculea, Teodoru Petrau, Filipu Po-
jaru, Constantin Rusu, Teodosiu Lechințianu, Alesandru
Papin, Nicolau Toganu, Constantin Costinu, Georgiu S.
Thomașiu, Augustin Almasianu, Parteniu Birlea, Nicolau
S. Popu, Macaveiu Groze, Georgiu Chiețianu, Ioan Bo-
zacu, Demetriu Deacu, Titu V. Domșia, Petru Simu,
Ioan Baciu, Ioan Ramonțianu, Romulu Raca, Alesiu
Staicu, Nicolau Cucuiu, Iosifu Peteanu, Alesandru Circa,
Romulu Ramonțianu, Vasiliu Ch. Serbu, Ioan Deacu,
Aureliu Popu de Hârșianu, Gregoriu Iia, Basiliu Dancu,
Sofronu Olteanu, Constantin Cotorea, Aureliu Hulea,
Michailu Marieșianu, Alesandru Fărcașianu, Ioan Rațiu,
Traianu Fodoru, Iosifu Lita, Victoru Poruțiu, Ioan C.
Mărgineanu, Aureliu Urzică, Octavianu Popu, Alesandru
Mutu, Nicolau Mărculețiu, Ioan Stoica.

Sibiu 15 Aprile.

Gratulez și mi esprimu bucuria mea asupra eșirei
cotidiene a »Gazetei.«

Anania Trombițașu.

Deși, 4 (17) Aprile.

Întreaga inteligență română a comitetului Solnocu-
Dobăca, surprinsă de anunciulu îmbucurătoru pentru apa-
rițiunea cotidiene a »Gazetei Transilvaniei,« vă felicită
din inimă.

G. Mann.

Iași, 4 (16) Aprile.

... De cându citesc »Gazeta Transilvaniei« tot-
deuna i-am prețuit talentulu ce dezvoltă și devotamen-
tulu ce pune în serviciulu sănței cause romănesci. Facă
ceriulu numai, ca nobilele ei sfortări se fie încoronate
de succesu!

T. Măndru, avocat.

Alba-Iulia, 15 Aprile.

Dumneșu binecuvinte pașulu ce l'ați întreprinsu.

Iosifu B. Romanu, comerciant.

Turda-vechiă, 16, Aprile.

Vă felicitu pentru împlinirea celei mai fierbinte do-
rințe a națiunei române de a vedu unu diaru coti-
dianu.

Ales. P. Romanțianu, parochu.

B. Cerbu (Abrudu), 3 (15) Aprile.

Gratulez întâiului diaru cotidianu român din
Austro-Ungaria.

I. Todescu, preotu.

„Telegrafulu Român“ din Sibiu ne felicită prin
următoarele rânduri:

»Gazeta Transilvaniei« cu 1 Aprile a. e. începându
va apărea în tote zilele de lucru. Domnulu Aurel Mu-
reșianu anunțându acestu publiculu român, ne spune,
că constituirea biroulu redacționalu se va face cunos-
cută preste câte-va zile. Salutăm din inimă acestu îm-
bucurătoru scire, și când vom sci pre cine se salutăm
în biroulu redacționalu, ilu vom saluta cu totă căl-
dura inimei noastre.

Mulțumindu din totu sufletulu pentru aceste
încurajătoare dovede de simpatia, dorim ca
urările ce ni se facu să fie făcute într'unu ciasu
bunu!

Aradu 31 Martiu v. 1884.

Domnule Redactor!

Cetind, că dela 1 Aprile v. 1884. »Gazeta Tran-
silvaniei« va să apară în tote zilele de lucru, ne-am
bucurat cu bucuria mare forte, pentru că după atata
amaru de vreme avem și noi Români ciscarpatini unu
jurnalulu de zi. O salutăm der cu iubire pre mama
»Gazeta,« căci ea în locu de-a se garbovi sub povara
celoru 47 de ani de cându se totu luptă cu dușmanii
nēmului romănescu... ne spune astăzi cu fruntea rēdi-
cată, că i-au reținēritu puterile și va luptă totu mai
multu pentru a câștigă o isbēndă deplină. Ceriulu să-i
ajute!

Pe cându își facu cunoscută, d-le Redactori, bu-
curia ce-amu sēmțit'o noi Arădani pentru aparițiunea
»Gazetei,« mă sēmțu și eu dētoriu să te revanșezu pen-
tru acestă bucuria împărțindu-i ceva despre conferința
electorală a Româniloru din comitatulu Aradului.

Conferința s'a ținutu în 10 Aprile nou la 4 ore
după amēd. Vremea cea urită și ploioasă de câte-va
zile se unise cu dușmanii noștri spre a împedica pre
alegētorii dela călătorii loră cătră Aradu. Pe lângă tote
acestea, Români fiindu dedați cu vremile rele ca și cu
domni cei rei, cari îi apēsă, au venitu la conferință:
preoți, învățători, notari, advocați și țeran în număr
de 400 de inși, precumu, o mărturisescu acestă însēși ju-
narele străine din Aradu.

Pe lângă acești alegētori mai erau pe galeria salei
de conferință celu puțin 100 de tineri, cari veniseră să
învețe dela bētrani, pe cându tinerimea va luă loculu
acestora în fruntea poporului. Mai erau încă de față
D-ni advocați: Coriolanu Brețineanu din Lugoșu, Geo-
giu Lazaru din Vinga, Vasiliu Popu din Aradulu-noi,
Dr. D. G. Selceleanu din Țela, apoi Teodoru Păcățanu
corespondentulu »Luminătorulu« din Temișora.

Dintre străini au luat parte ca ascultători: căpi-
tanulu poliției orașenesci împreună cu unu locutenent;
apoi D. Kresztics conducătorulu partidei naționale sērbesci,
și în fine, redactori dela 4 foi locale de zi (Al-
föld, Aradi Hirlap, Arad-és Videke, și Arader Zeitung).

Cam pe la 1/2 la 5 ore, vechiulu diplomatulu alu
româniloru Arădanu I. P. Desseanu se urcă la tribună, și
după o privire măestrosă asupra acestei conferințe im-
punitore, salută pe alegētori și le face cunoscutu scopulu
intrunirei, apoi îi provocă a se constitui. (N. B. Comi-
tetulu de 22, cari au subscrisu apelulu cătră alegētori,
publicat și în »Gazeta,« a fostu pregătitu tote lucrările
pentru conferință, și a încredințat pe adv. I. P. Desseanu
să deschidă conferința, aducēndu-i acestă la cunoscință,
er pe adv. M. V. Stănescu să propună conferinței pro-
iectulu de conclusu adoptat din partea comitetului).

Conferința alege de președinte pe Ioan P. Des-
seanu și de notari pe Vasiliu Mangra, profesor de
teologie și Dr. Dimitrie Magdu avocat. După acestă
președinte desvleșce mai pe largu scopulu intrunirei
conferinței și, vorbindu despre atitudine, ce ar trebui
s'o aibă în fața alegērilor viitoare, arată în discursulu
sēu că, pe lângă interesele generale ale statului în care
trăim, noi Români, popor autohtonu în acestă țeră,
mai avem și interesele noastre speciale romănesci, pe
cari trebuie să ni le susținem și apărăm cu tote pu-
terile și mijlocele legale.

Remarcabilă a fostu mai alesu aceea parte a dis-
cursulu presidialu, prin care a demonstrat claru ca de
2 ori 2=4, cumcă: dintre tote naționalitățile, care lo-
cuesc în acestă patriă, Românulu ține mai multu la

patriă sa: o iubesc mai tare, și își vērșă bucuros sangele
pentru densa. Dovedă despre acestă sunt luptele
cele multe, la cari fi poporulu român au luat parte
ca ostași, luptându-se totdeuna vitejește. Poporulu ro-
mân este unu popor de pace; elu nu emigrēză din
patriă, cum facu alte nēmuri. Nu are în sinulu său:
petrolești, socialisti, nihilisti, ha nici chiar antisemiți —
a dișu președinte oratoru.

Cuvintele președintelui naturalminte au avulu efectu
duplu. Români le aplaudau și aprobau, pentru că din
ele grăesc adevērul și sinceritatea, cu care amu vorbitu
tot deuna noi Români. Străinii preșei însă simțindu-se
loviți de adevēru, ar mai fi vrutu să nu le audă acelea
cuvinte, nici să fie conferință romănescă, ca astfel să-și
potă face trebile după placu la viitoarele alegeri.

Urmându acum ordinea zilei, presidiulu invită pe
advocatulu Mircea V. Stănescu să presinte proiectulu
de conclusu pregătitu din partea comitetului. Oratorulu
arată conferinței, că alegētorii sunt nisce luptători pentru
drepturile loră cetățenesci, întocmai precum este ori-ce
armată, care luptă pentru victoriă.

Spre a ne luptă însă, avem trebuință de unu
stēgu, sub care grupându-ne, să ne conducă în luptă.
Dar pe lângă stēgu se mai receră și mijloce morale, spre
a putē dobândi o biruință.

Stēgulu, sub care trebuie să ne grupăm este: pro-
grama națională din Sibiu, er mijlocele le va
asla solidaritatea tuturor alegētorilor români.

Recomandându deci aceste conferinței, tot odată
propune următorulu proiectu de conclusu, pe care con-
ferința l'a primitu dreptu hotărâre, fără nici o modi-
ficare:

1. »Conferința alegētorilor români din comitatulu
Aradulu ține la programa națională din Sibiu, dela anul
1881 și la partida națională română constituită pe basa
acelei programe.

2. În fața alegerilor viitoare se constituē unu
comitetu centralu executivu și în fie-care cercu electo-
ralu; ceste din urmă ca organe externe ale comitetului
centralu.

Comitetulu centralu se autorisēză și însărcinēză, ca
pe baza și în sensulu programei din Sibiu să conducă
alegerile de deputați și să hotărēască atitudine alegēto-
rilor români din comitatulu față cu proximele alegeri, în
modu solidaru.

De membri ai comitetului centralu s'au alesu 30
de inși, anume: Ioan P. Desseanu avocat, M. V.
Stănescu avocat, Nicolau Philimonu avocat
Constantin Gurbanu protopop, Georgiu Telescu
protopop, Dr. Ioan Papu avocat, Moise Bocșanu
preotu, Dr. Nicolau Oncu avocat, Dr. Dimitrie Magdu
avocat, Dr. Georgiu Popa referent consistorialu, Si-
meonu P. Desseanu avocat, Ioan Beleşu avocat,
Dr. Georgiu Vuia medicu, Davidu Nicoră referent
consistorialu, Teodoru Ceonța profesor, Ioan Câm-
pianu avocat, Georgiu Purcariu comptabilu, Gre-
goriu Venteru avocat, Georgiu Dogariu proprietaru-
Aureliu Suciu avocat, Pavelu Truța agentu, Te-
rențiu Rațu avocat, — toți din Aradu, er din provin-
ciă: Adalbertu Mihailoviciu, Georgiu Feiră, Teo-
doru Coloja, Mihailu Veliciu, Ioan Moldovanu,
Stefanu Tămășdanu și Vasiliu Beleşu.

Membrii subcomitetelor cercuale din provinciă sunt
următorii:

1. În cerculu Șiriei: Georgiu Popoviciu proto-
pop, Adalbertu Mihailoviciu avocat, Ioan Mo-
rariu preotu, Avramu Popoviciu preotu și Ioan
Curea preotu.

2. În cerculu Boroșneului: Ioan Cornea proto-
pop, Georgiu Feiră avocat, Georgiu Balta preotu,
Florianu Monța preotu și Zacharie Milianu preotu.

3. În cerculu Iosașului: Teodoru Coloja, Maximu
Bășcărașu, Lazaru Oprea, Nicolae Butariu și Ioan
Nicula toți preoți.

4. În cerculu Clujinului: Mihailu Veliciu advo-
cat, Ioan Papp protopop, Iie Bozganu avocat,
Gavrilu Lazaru preotu și Alexandru Pașca plugaru.

5. În cerculu St. Anei: Ioan Moldovanu pro-
prietaru, Ioan Codreanu preotu, Alexiu Popoviciu
preotu, Constantin Popoviciu preotu și Ioan Popo-
viciu preotu.

FOILETON U.

Satul cu comorile.

Novelă populară.

1. Alexandru se întorce din războiu. Ce vorbescu omenii de elu?

Intr'o Duminecă după amēd seșeau în satulu Bo-
gata copii și copile sub unu teiu bētranu și cântau sēu
rideau de câte-or se împletecea eșindu din cărciumă câte
unulu, care se uitase pre multu în fundulu sticlei. Ce-
lalți țeran împreună cu femeile seșeau în trei cărciume,
beau, jucau, strigau ori se băteau, după cum se 'ntēplă
de obicei, cându e efinu vinulu și rachiulu.

Pe atunci intră în satu unu voinicu bine legat.
Putea să fie de vr'o treizeci de ani. Eră îmbrăcatu c'o
haină sură, la stanga avea o spadă lungă și pe spate unu
sacu de ovēs. Nu avea înfățișare tocmai atrăgătoare,
mai vērtoș fiindu-că pe frunte avea unu semn de rană
și sub nasu nisce mustați negre, încātu fugeau de elu
toți copii.

Der câteva femei bētrane, cătră cari agrăi el, ilu cu-
noscură îndată și strigară! »Ei! dar eșta e Sandu alu
dascalului, care s'a dus la milițiă acum șeptepredece
ani. Dēu, uități-vē la elu, cum a crescutu și cum s'a
făcutu de voinicu!« și cum strigau femeile astfelu, aler-
gau lineri și bētrani de sub teiu și din cărciume și cătu
dai în palme totu satulu eră în jurulu lui Alexandru.

Alexandru dete mâna cu toți cunoscutii cei vechi,
eră tare prietinosu cu toți și le spuse, că eră voiesce să
se așede în Bogata, pentru-că s'a săturat de viața de la
milițiă și îi pare forte bine, c'a scăpatu întregu și sănē-

tosu d'acolo. După acestele fie-care voia să-lu tragă într'o
cărciumă, întindēndu-lu unulu în drepta, altulu în stanga
numai și numai să bea odată de bine ce l'a adus Dēu
în mijloculu loru întregu și sănētosu și să le spună vre-o
întēmplare din războiu.

Sandu, acesta eră numele lui în satu, le mulțamia
dicēndu: »Iertați-mē, der nu potu de astă dată, sunt os-
tenit de drumu și vreme să mē odihnescu. Der spune-
ți-mi, vē rog, cine seșe în casa rēșopatului meu părinte
și cine grijește de locurile mele?«

Atunci pășese înainte morarul și dice: »Eu am
dat'o în chiriă lui Pavelu a lui Grigore împreună cu
tote locurile, der dec'ai venit tu, elu trebuie să iēsă și
sē-și caute altu locu. Pe mine deregētorii comunali m'a
pusu tutoru preste averea ta. D'ocamdată potu seșe la
mine, câteva zile până-și va căpēta Pavelu locu airea.
Atunci ți-oii face și o dare de sēmă.«

Morarulu se duce acum cu oșpele-i acasă, îi pre-
gătesce o cină și unu patu bunu. Alexandru însă avea
sē-lu întrebe multe de tote, pentru că voia să se scie: ce
s'a 'ntēplatu în satu, de cându lipsesc densulu, — mo-
rarulu și soția încă aveau sē-i rēspundă multe. Poves-
tiră în moră astfelu până cătră miezul noptii. În tim-
pulu acesta Sandu privia neintreruptu preste mēsă la
Irina, fata morarului. Se și plătia să caute omulu în
ochii ei negri, pentru că Irina eră frumosă. Irina din
parte-și încă privia bucuros peste masă, căci și Sandulu
eră frumosu, decă se deda omulu nițelu cu mustațile
lui înfricoșate, și 'n purtarea lui avea ceva plăcutu și
atrăgătoru, ca și cându ar fi fostu unu domn dela orașu.
D'aceea nici nu se 'ncumētă ea sē-i vorbescă, din contra,

cându îi întâlnea privirea, nu sciă încărău să-și plece
ochii. Ceva despre mustați totu i-a vorbitu...

A doua zi, cându veni Sandu la dejun, mustațile
fi erau mai îngrijite. În moră ar fi pututu trăi totă viața
pentru că morarul și femeia lui erau bunu omeni, er
din fața Irinei se resfrânge asemenea numai bunătate,
der după optu zile se și putu mută în casa lui și sē-și
vedă de moșiă. Elu avea o grădină și nisce li-
vede, cu totulu cam de cincē pogone, și alte cincē pogone
locu de arat. Cu banii economisiti de tutoru își cum-
pēră Sandu o vacă frumosă deocamdată.

Deorece casa îi eră vechiă și cam stricată, comuna
ii dede lemne și petră. Acum reparēză, albesce părății,
giluesce și spală. Elu, cu mâna lui, zidiă, curățiă, mă-
tură, până sēra, ca să fie frumosă și totuși să nu-lu
coste multu.

Spre toamnă casa lui eră cea mai frumosă și mai
curată din totu satulu, ea se află în mijloculu grădinei
lângă vale. Și eră frumosă grădina ca una dela oraș:
pe cărări între straturi, eră și nisip. Și se bucură din
inimă Sandu vedēndu câte-odată pe Irina cum privia în
grădină preste îngrăditura cea vāpsită verde. Ea îi dāduse
flori și, pe primăveră, îi promisese mai multe.

Omenii din Bogata nu-și puteau închipui ce se va
alege din Sandu. Din războiu s'a întors acasă sēracu,
precum se și dusesse. Asta o vedeau ei bine. Din orașu
căpētase o ladă cu vestiminte și rufe, ba și cărți vēdură
în ea. Ecă totă averea lui. Bani, de sigură nu-i voru fi
îngreunat lada, își diceau sătenii.

»Lăsați-lu în pace,« diceau unii, »e unu sērāntocu
și jumătate, pe lângă aceea unu sērāntocu prostu, care

6. *In cercul Peschii*: Dimitrie Popa preot, Stefanu Tamășdanu preot, Ioan Ciora preot, Dimitrie Tamășdanu proprietar și Lazăr Adamoviciu preot.

7. *In cercul Radnei*: Vasile Beleşu, Dimitrie Romanu învățător, Vasile Zorlențanu preot, Iosif Vuculescu preot și Pavel Milovanu notar.

Acesta este rezultatul conferinței alegătorilor români din comitatul Aradului.

Conferința în sine a fost impunătoare; concluderile au fost unanime. Nu s'a auzită un singur cuvânt în contra-i. Dovadă că toți românii de aici sunt uniți într-unu cuget și o simțire; și decumva nu eră timpul ploios înainte de ziua conferinței, ca alegătorii să potă călători din provinciă la Arad, conferința din 10 Aprile ar fi fost preste închipuire de mare.

Veșdendă străinii din Arad rezultatul conferinței, decursul ei liniștit și conducerea bărbătescă ce-a avuț, îndată în ziua următoare au dat năvală asupra Românilor. Jurnalele, fie-care după interesele exclusive unguresci și ale partidei, la care aparține, și-au spus verdictul. Unele, cari sperăză, că doră Românii prin votare la alegerile proxime, se vor alătură la partida lor, nu și-au arătat ura atât de tare, ci s'au mărginit a semnală cu deamănuntul toate cele observate despre conferință, dicendă, că la așa rezultat, consensământ și prudență din partea Românilor nu s'au așteptat. Dăr se vede — dicuț ele — că Românii n'au durmită, ci că jarul din spuză au tăcută ascunși până acum.

Dintre cele 4 jurnale de țil din Arad, jidovescul „Arader Zeitung” a năvălită mai cu mare înverșunare asupra Românilor. Acestu fiu, plin de pene, alu lui Israelu, s'a făcută ună adevărată agitator, deosebit în contra episcopului nostru diecesanu, a profesorilor, asesorilor consistoriali, a preoților și învățătorilor români.

Despre toți aceștia dice, că mănăncă pâne ungurescă, că statul dă apră 20 de mil floreni pe sēma Consistoriului, și totuși ei cutēză să mērgă la conferință și să useze de drepturile, ce le dau legile țerii fie-cărui cetățēnu.

O! voi omeni fără de lege, Ovrei, Unguri, renegați, sēu orice ați fi! Nu strigați atata în contra noastră, căci sē sciți odată pentru totdeuna, cum-că noi nu mănăcăm pâne ungurescă, ci pânea muncii noastre oneste! Și decă ne dați bani din cassa statului, nu ne dați numai banii voștri, ci bani adunați din sudorea poporului român. și din cari bani voi vē faceți școli de tot felul, bulevarduri ș. a., er dela gimnaziile noastre subtrageți chiar și ajutoarele ridicule de câte 1000 fl!

Legile patriei nu opresc pe nimenea dela drepturile cetățenesci, ci: episcopi, asesorii consistoriali și de tribunale, profesori, învățători și preoți deopotrivă toți potă usă de acelea drepturi. Întrēbă acum pe cei, cari se supēră că și Românii iau parte la conferințe: cui i-a plesnitu prin minte să oprescă dela acestea pe învățătorii, preoții și profesorii neromâni? Nimēnuia. Și de ce dăr numai preoții și funcționarii români sē fie opriți?

Înrădēvēră multă nedreptate și ură trebuie sē fie în inima voastră. De aceea bine-am dīsū, că sunteți fără de lege!

Cunctatorii.

Convocare.

Din încredințarea Comitetului electoral central alu alegătorilor Români din comitatul Cojocnei am onore prin acestea a conchemă adunarea generală a alegătorilor Români din subcercul electoral B.-Huidin pe 10 Mai st. n. a. c. sēu Joia după Dumineca Tomei la 10 ore ante mer. în opidul B.-Huidin la otelul stēlei (csilag).

Obiectele de pertractare vor fi:

- 1) Constituțiunea clubului subcercului electoral.
 - 2) Alegerea a 2 delegați pentru adunarea generală din Sibiu.
 - 3) Pertractarea altor obiecte ce eventualu s'ar însinua.
- Molaca în 15 Aprile 1884.

Anania Popu,
Protop. Molacei.

Din partea comitetului permanent din Sibiu suntem rugați a publică următoarea declarațiune:

Spre orientare:

Din diare publice precum și din forte numērose întrebări dela bărbații noștri de încredere ni-a venită la cunoscință că consorțiul anonim, care s'a format din vre-o căți-va domni aici în Sibiu, cu scopul de a înființa pe acțiună unu diaru cuotidianu, parte se confundă de cătră onoratul publicu cu »Ateneul român», a cărui înființare e problema subscrisului comitetu, parte se abuseză anume de firma noastră spre a induce în erore publicul. Aflămă decă a dechiara: că acestu comitetu nu stă în nici o legătură cu acelu consorțiu anonim nici cu fiitorul sēu diaru cuotidianu.

Sibiu în 2 (14) Aprile.

Comitetul electoral permanent alu partidei naționale române.

P. Cosma,
președinte.

A. Trombitaș,
secretar.

Diverse.

Portu de răboi și arsenalu. — În zilele acestea, spun diarele bucurescene, s'au început, lângă usina de apă din Galați, lucrările noului portu de răboi și ale arsenalului flotei române. Lucrările înaintēză cu mare activitate.

Feniēni arestați. — Se anunță din Londra cu data de 12 Aprile: În apropiere de reședința poliției s'a arestat unu Irlandezu, anume David Fitzgerald, pe care de multă il urmărea poliția irlandeză și engleză. Fitzgerald a jucat unu rol însemnat mai în toate comploturile neinvincibilor irlandezi. Se vorbesce că elu e Numērul 1 atât de mult căutat. S'au găsită la dēnsul scrisori compromițătoare. După o lungă și aspră instrucțiune ce i s'a făcută, a fost trimisă la Dublin sub escortă puternică, unde se va judeca pentru înaltă trădare. O altă arestare a unu anume John Daly a dat ore care luminează asupra mișcărilor bandei dinamitiste americano-irlandeză în Anglia. S'au găsită la elu bombe cu dinamită și mașine infernale, precum și câte-va sticle cu nitroglicerină. »Times» află din Paris că reședința neinvincibilor e acolo, și sunt împărțiți în două secțiuni, una însărcinată cu atentate cu dinamită, alta cu omorirea lordilor, denunțătorilor și altor persoane superătoare.

Societatea sodalilor români din Brașov va aranja a doua zi de Pasci, Lună în 9 (21) Aprile 1884 în sala Hotelului Nr. 1 »O Producțiune și Petrecere colegială», împreună cu cântări și declamațiuni executate de membrii Societății, pe lângă orchestra capelei militare a c. r. regim. de infanterie Nr. 2 Alexandru I.

Programa, ce se va executa, este următoarea:

1. »Marșul lui Mihai Viteazul», de capela militară.
2. »Sē veți mamă», de Schipek; cântată de chorul sodalilor.
3. Declamațiune: »Moldova la anul 1855», prin D-nul I. Lupan.
4. »Cândă nu mai aveți credință», de F. Franchetti; cântată de chorul sodalilor.
5. — Solo: »Te iubesc, nu mă uită» de G. Cavadia, cântată prin D-nul N. Baciu.
6. »Sunt soldat român» cântată de chorul sodalilor.
7. Solo cu flaut: »Steluța și Sërba» prin D-nul I. Voicu.
8. Declamațiune: »Insuratul pentru zestre», prin D-nul N. Stinghe.
9. »Sub o culme de cetate» cântată de chorul sodalilor.
10. »Hora Transilvaniei» de A. Kraus, de capela militară.

După producțiune urmēză dansu, începēndu cu Că-

lușariul. — Inceputul la 8 ore sēra. — Bilete se potă căpētă la domni: Dumitru Eremia, Muntēnu & Minco-vici, Nicolae Ciureu și sēra la casă.

Distințiune. S'a acordat — dice »România» — medalia Bene-Merenti clasa II d-lui dr. A. P. Alexi, profesor la Nasăud, pentru lucrările și publicațiunile sale sciințifice, și d-lui Al. Puiu, institutor superior la Focșani, pentru scrieri didactice.

Societatea generală de pensiuni din Brașov și-a ținut adunarea sa generală eră la 3 ore după amēd în sala sfatului. Adunarea a fost cercetată de un mare numēr de pensionari, dintre cari malți au venit anume din alte orașe ca d. e. din Bucuresci, Șighișora etc.

Desbaterile au fost forte animate, avēnd de obiectu propunerile direcțiunei cu privire la clădirea edificiului societății lângă pōrta Vămii.

S'a criticat forte tare gestiunea direcțiunei dar mai cu sēmă a arhitectului »Bartesch» și cu dreptu cuvēntu, fiind-că edificiul va costa nu mai puțin decăt 250,000 fl.

Cu tōte astea la cele din urmă sē votă acestă sumă colosală.

Cursul la bursa de Viena

din 17 Aprile st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.10	Bonur croato-slavone	100.—
Rentă de aur 4%	91.65	Despăgubire p. dijma de vin ungar	98.—
Rentă de hartiă 5%	88.50	Impremutul cu premiu ungar	115.90
Impremutul căilor ferate ungare	141.30	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	116.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungar (1-ma emisiune)	95.80	Renta de hartiă austriacă	79.95
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungar (2-a emisiune)	118.—	Renta de arg. austr.	80.95
Amortisarea datoriei căilor ferate de osti ungar (3-a emisiune)	100.40	Renta de aur austr.	100.70
Bonuri rurale ungare	101.—	Losurile din 1860	137.—
Bonur cu cl. de sortare 100.75		Acțiunile băncei austro-ungare	849.—
Bonuri rurale Banat-Timiș	100.50	Act. băncei de credit ungar	320.—
Bonur cu cl. de sortare 100.—		Act. băncei de credit austr.	324.25
Bonuri rurale transilvane	99.75	Argintul — Galbin împărătesc	5.72
		Napoleon-d'or	9.62
		Mărci 100 imp. germ.	59.30
		Londra 10 Livres sterlinge	121.45

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 5 Aprile st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump.	93 1/2	vēnd.	94
Renta rom. amort. (5%)		95 1/4		95 3/4
» convert. (6%)		98 1/2		99
Impr. oraș. Buc. (20 l.)		32		34
Credit fonc. rural (7%)		104 3/8		—
» » » (5%)		92 1/2		—
» » urban (7%)		101 3/4		102 1/4
» » » (6%)		98		98 1/4
» » » (5%)		88 7/8		90 1/4
Banca națională a României		1444		—
Ac. de asig. Dacia-Rom.		367		—
» » Națională		256		—
Aur		3.20%		—
Bancnote austriace contra aur		2.09		2.10

Cursul pieței Brașov

din 17 Aprile 1884.

Bancnote românesce	Cump.	9.24	Vēnd.	9.25
Argint românesc		9.20		9.22
Napoleon-d'or		9.51		9.69
Lire turcesce		10.83		10.85
Imperiali		9.83		9.86
Galbeni		5.60		5.62
Scrisurile		101.—		101.50
Discontul		7—10 %		pe an.
Acțiunile Albinei		—		—

Editor: Iacob Mureșianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

în răboiu nu și-a pricepută datoria. Auđi, acolo! nici chiar Dumineca sē nu mērgă elu într'o cărciumă, sē bea odată. Afară de aceea trebuie să lucreze ca o vită, de cum se crēpă de diuă, până e întunecă de nu-ți veđi mână. Norocul lui c'a moștenit ceva dela tatăl sēu, alt-fel ar căută sē-lu țină comuna pe spesele ei?

»Dați pace», diceau alții, »viteji n'au isprăvită multe, pentru că puține scie povesti. Cine scie, de unde a căpētă nētăntocul lovitura aceea peste frunte. Lui îi pare bine, că nu mai e silit să mirōse praful de pușcă.»

»Dați-lu incolo», diceau eră unii, »nimēru nu-i dice o vorbă cum se cade și gāndesce că, dec'a fost elu soldat (cătană), toți trebuie sē se inchine și sē tacă dinaintea lui. Dăr i-omū arētă noi! E un băiat ingāmatat. Sē-i pară bine, că nu-i dāmă cu piciorul.»

»Lăsați-lu în pace», diceau alții mai departe, »în răboiu n'a învățat nimic bun. Are nisce cărți, cari nu le pōte ceti nimenea, pōte nici chiar părintele. În ele sunt litere și semne, de cari te apucă spaima. Ne prindem, că e frate de cruce cu dracul și amēndoi facu ce facu.»

»Dōmne, feresce!» strigau alții, făcēndu-și cruce, »lucru curat nu este de bună sēmă, asta se scie. În odaia lui din dos încă n'a lăsat să între nimenea, nici chiar pe ai morarului, cari au multe d'a face cu dēnsul Păzitorii tōtă noptea vēdū lumină acolo. Cāsulia asta și-o ține tōtă ziua incuiată și oblōnele nici odată nu sunt deschise.»

Ast-fel vorbeau omenii despre Sandu și nu-lu cres-tau mult.

2. Ce observă Alexandru în sat?

Deși omenii nu țineau atata sēmă de Sandu, elu totuși eră prietenos cu toți. La început mergea în drepta și în stānga a casă la fie-care, cercetă pe unul după altul, întrebă de copii, de moși, de modul cum se lucreză pământurile, cu un cuvēntu, de tōte împrejurările.

În timpurile vechi Bogata eră un sat vrednic. Omenii, de și nu voru fi fost toți avuți, dăr cu toții au trebuit să se afle în stare bună.

De aceea comuna s'a și numit Bogata. Astăzi însă afară de căți-va economi și cărcumari bogati, stēu rēu, preste tot. Sērăcia se uita pe ferēstră afară și pe vatra focului calicul își fierbea ciorba (zēmă) fără leac de unsore. Din vre-o sută de familii, cam douăzeci își trāmiteau copiii cu desăgii a cerși, vre-o șeszeci o omorau de ađi pe mâne sub sarcina datorilor, er ceilalți mai eră în căta în stare să plătēscă dările cele grele și d'abia s'o ducă de ađi până mâne.

De pe din afară și de pe case putē vedē amul, ce sērăcia trebuie să fie în lāntru. Coperișele ruinate, zidurile, de pe cari căduse tencuēla, păreții și ușile mājite, cum și ferestile sparte și lipite cu hartiă ori implute cu burduf, erău dovadă înveterată de mare caliciă. De intrai în o casă gāsiai murdăria și simțai un miros greu de te trāsniă în cap, masă și scaune necurățite oglinda, decă se mai află undeva, eră negră de musce, fața casei plină de găuri, podinele negre ca pământul de murdăria învechită. În tindă care îi serviă și de bucătăria erău vase puține, cari nici nu se spalau curat mai nici odată. În grădinile de pe lângă case nu eră

nici o rēnduēlă, ici colo puțină legumă, sădită fără nici o griă și cucute cătu casa. Omenii erău buni bucuroși, decă aveau cartofi de ajuns pentru ei și pentru rămătorii. Înaintea caselor stēteau una peste alta grămeđi de gunoi, uneltele de arat, lemne și alte ce nu se puteau pune sub coperiș. Bărbați și femei umblau cu ȗiele în haine rupte, pētate, sēu cărpite rēu, cu pae și cu pene cu pērul sburlit, nepieptenăți, nespălăți. Copilași micuți remāne adese în lēgān neprimeniți câte o jumătate de ȗi, cei mai mărișori se jucau în noroi de dinaintea caselor gol ca napul.

Nu este decă nici o mirare decă la o ast-fel de murdăria cerșitorēscă se iveau adese tōte soiurile de bole. În asemenea casuri mai bucurosă alergau la babe, la vr'unu pascălieru sēu la vreun carpaci de doctor, numai se fie efinu, decăt să mērgă la unu doctoru iscusit cu praxă. Când, pe urmă, bărbatul și femeia erău nevoiți să zacă și nu putēu lucra, economia făcea mersul racului. Se începea cu vēndarea unei uneltele, se vindeau apoi pe rēnd vite, câte un dărăb de locu ori se imprumutau bani pe camete grele. Asta ținea până când datorile nu se mai puteau acoperi. Urma eră mezatul (licitare) și apoi desăgii și bēțul de cerșitor.

Decă Alexandru voia pe ici colea, sē dēe sfat bun, sēu decă dojenia disordinea și risipa, în loc de mulțămă se uitau cordișu la el. Unii îi respundeau: »Omenii săraci nu pot să le aibă tōte așa frumosu, pe strună, ei sunt mulțămiți, că au și așa.» Alții: ce-ți pasă ȗie? »Mătură-ți mai bine dinaintea uși tale.»

(Vă urma.)

„GAZETA TRANSILVANIEI“

DIARU CUOTIDIANU.

Ca mâne se 'mplinesc 50 de ani, de cându „Gazeta Transilvaniei“, sub cea mai cumplită prigonire a nĂmului romĂnescu, a arboratĂ in mijloculu valoroșiloru și patrioticiloru comercianți din BrașovĂ, acestu emporiu alu Transilvaniei, drapelulu redeșteptĂrii naționale.

TĂta suflarea romĂnescĂ cu bucuriĂ și cu cĂldurĂ a imbrĂtișatĂ acestu diaru-apostolu alu poporulu romĂnu și grupatu-s'au cu toți sub drapelulu arboratĂ de elu și lucrat'au cu însuflețire și bĂrbĂtescĂ statornicia pentru inĂlțarea romĂnismulu.

Grea și amarĂ era lupta. Tendințele de a desnaționalisĂ pe RomĂni își ajunsese culmea. Legea dela 1832 adusĂ de dieta maghiarĂ glĂsuiĂ ca in seminariulu romĂnescu din AradĂ se se învețe și unguresce și ca: „de aici încolo la tĂte confesiunile se se admitĂ și se funcționeze numai astfelu de preoți, predicatori și vicari, cari sciunguresce.“

ApĂratu-s'au cu bĂrbĂția RomĂni dintre Tisa și Carpați in contra acestoru uneltiri dușmane și sosit'a dupĂ nĂpțe și vijeliĂ și o di cu sĂre, dar numai o di, cĂci in cealaltĂ diminețĂ se ivirĂ ĂrĂși nuori furtunoși pe ceriu. RĂta sorții aduse din nou prigonirile de odinioarĂ asupra capulu nostru. Par' cĂ sĂrtea a voitĂ se încerce pĂnĂ unde merge țĂria și perseveranța RomĂnulu.

Cu tĂte uneltirile și prigonirile insĂ „Gazeta Transilvaniei“ își ridicĂ fruntea și unindĂ sufletesce pe toți RomĂni luptĂ necurmatĂ și fĂrĂ pregetĂ pentru drepturile și libertĂțile opincii romĂnesci.

Adversarii noștri neperdĂnd din vedere acĂstĂ luptĂ și prețindĂ rezultatele dobĂndite de pĂnĂ acum dupĂ adevĂrata lorĂ valĂre și-au inđoitĂ puterile, și, acum dupĂ 50 de ani, și-au perfecționatĂ și rafinatĂ mijlocele pentru sugrumarea și stingerea nĂstrĂ. Prin umare, și noi cei de astĂdi, credincioși școlari ai romĂnismulu, asemenea se ne strĂngemĂ rĂndurile, și se ne inđoimĂ puterile de apĂrare.

Adversariiloru noștri, avĂndĂ ei puterea țĂrii in mĂnĂ, le-a fostĂ prĂ ușorĂ de a ne lovĂ in tĂte interesele politice, comerciale și economice, și acum atĂcĂndu-ne in școlĂ ca și in bisericĂ, in limbĂ ca și in avere, nouĂ nu ne-a mai ramasĂ altĂ mijlocĂ de apĂrare de cĂtĂ condeitĂ, cu care toți RomĂni datorĂ sunt de a strigĂ in lumea largĂ și de a cere dreptate și libertate pentru poporulu romĂnu dintre Tisa și Carpați.

Ast-felĂ impinși de dorulu de a ne folosi đilnicĂ și cu energiĂ de acestĂ pacinicĂ mijlocĂ apelĂmĂ la publiculu celĂ mare romĂnu pentru a ne susține in đilnica nĂstrĂ luptĂ naționalĂ și in firma nĂstrĂ speranțĂ de a fi încu-

ragiați, deschidemĂ abonamentĂ la diarulĂ nostru cuotidianĂ

GAZETA TRANSILVANIEI

care precum acum 50 de ani a fostĂ primulĂ organĂ de publicitate romĂnu, tot asemenea și astĂdi e primulĂ organĂ cuotidianĂ romĂnu, ce apare dincĂce de Carpați.

SuntemĂ siguri, cĂ publiculu romĂnu e pe deplinĂ convinsĂ de principiile, ce le profesĂ acestĂ diaru și de modulĂ cum acestĂ organĂ alĂ RomĂniloru dintre Tisa și Carpați a sciutĂ chiar și in cele mai grele împrejurĂri se ție susĂ stindardulu naționalitĂții romĂne.

PrivindĂ đer cu inĎedere la viitorĂ, Gazeta Transilvaniei in luna viitorĂ va Ăși in tĂte đilele, afarĂ de DuminicĂ, și sĂrbĂtori, și pentru a putĂ cu inlesnire strĂbate pĂnĂ chiar și in sĂraca colibĂ a țĂranulu romĂnu, va fi celĂ mai efitinĂ diaru din monarchia Austro-UngarĂ:

ABONAMENTE:

Pentru Austro-Ungaria pe anĂ 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe 3 luni 3 fl. Pentru RomĂnia pe anĂ 36 lei, pe 6 luni 18 lei, pe 3 luni 9 lei. Domni abonați, cari au plĂtitĂ abonamentulu cu stimĂ sunt rugați a ne trĂmite diferența. CelĂ mai ușorĂ mijlocĂ de abonare este prin mandatĂ postalĂ.

REDACTIUNEA.

Museulu lui W. Winter și espositia de artĂ

DELA PĂRTA VĂMI.

NOU! NOU! NOU!

S'au schimbatĂ cu totul tablourile in Panorama și sunt cu multĂ mai superiĂre celorĂ din primulĂ ciclĂ. De pildĂ menționĂmĂ: Creațiunea, Potopulu, DĂrimarea Ierusalimulu prin Titus, o furtunĂ pe mare la litoralulu englesĂ, catastrofa pe drumulu de fer la Dundee in Scoția, festivitatea indianĂ in onĂrea prințulu Wales, teribila catastrofĂ a corĂbiei „Mosel“ in portulu Bremei, unde s'au nenorocitĂ 400 de Ămeni, clĂdirea piramidelorĂ la vechiĂ Egipteni, unĂ tĂrgĂ de cĂmile in Cairo, cascada Rinulu in Schaffhausen, pĂduricea dela Boulogne la Paris, panorama dela Havre in Franța, New-York cu noulĂ podĂ de lanțĂ, care este admiratĂ ca o adevĂratĂ minune a lunei, Viena cu Ringstrasse perspectiva, dela bisericĂ lui CarolĂ V. Espositiunea dela Viena 1873, panorama Veneției, a orașulu Genf in Elveția, Bern in Elveția pe timpulĂ crĂciunulu, bĂtĂlia dela Zeidzur sub comanda lui Osman-Pașă.

Intrarea in tĂte despĂrțĂmintele 30 cr. — Copii mai mici de 10 ani și soldații fĂrĂ gradĂ plĂtescĂ 15 cr.

DeschisĂ dela 10 diminețĂ pĂnĂ 10 Ăre sĂra.

Nr. 509 — 1884.

3-3

ConcursĂ!

Pentru administrarea corespĂndĂtĂre a pĂdurilorĂ comunale și bisericesci, cari se aflĂ pe teritoriulu comunelorĂ SĂliște, Gura-riului, OrlatĂ, Cacova, SibielĂ, Vale, Tilișca, Gales, Aciliu, SĂcelu și Mag, aparținĂtĂre de cerculu SĂliștei, comitatulu Sibiulu, precum și pentru facerea planurilorĂ de exploatare silvanalĂ, cari vorĂ mai fi de lipsĂ, prin acĂstĂ se deschide concursĂ pentru Ămplinirea unui postĂ de silvicultorĂ de cercĂ.

Reședința oficiĂsĂ: SĂliște.

Venitele Ămpreunate cu acestĂ postĂ, salariu, bani de cartirĂ, pĂușalĂ de cancelariĂ și cĂlĂtoriĂ face la olaltĂ 1265 fl. anualĂ.

Pentru facerea elanurilor de exploatare afarĂ de acĂstĂ va veni o remunerațiune corĂspĂndĂtĂre.

Competenții, cari. afarĂ de recerintele prescise in § 36 A. L. XXXI. ex 1879 și cunoscința limbei oficiĂse magiare, posedĂ și limba romĂnĂ și germĂnĂ și tot-deodatĂ sunt vĂrsați și in Ăfaceri de administrĂțiune silvanalĂ, sunt provocați a-și inaintĂ cererile Ănzestrate cu documente in terminĂ de șĂse sĂptĂmĂni la subscrisulĂ pretorĂ.

Alegerea se va ĂndeplinĂ in 2 Iuniu a. c. 10 Ăre diminețĂ, și ofi-

ciulu va fi sĂ se ocupe prin alesulu in 15 Iuniu a. c.

SĂliște, in 8 Aprile 1884.

Pretorele cerculu.

Spre sciințĂ!

SubscrisulĂ aducĂ prin acĂstĂ la cunoscința onoratulu publicĂ, cĂ am luatĂ in antepisĂ exploatarea cunoscutelorĂ ape minerale dela ElepatacĂ. AcĂstĂ exploatare va incepe dela 1-a Aprile viitorĂ. Dela acĂstĂ datĂ incepĂndĂ, aceste escelente ape vorĂ incepe a fi manipulate intr'unĂ chipĂ raționalĂ cu totul deosebitĂ de celĂ ĂntrebuințĂtĂ pĂnĂ aci. ĂntrebuințĂrea de sticle ad hoc, solide și de colĂre verde inchisĂ va face in viitorĂ posibilĂ transportarea acestoru ape la distanțele cele mai mari, fĂrĂ a li-se alterĂ intru nimica constituțiunea chimicĂ: ast-felĂ, cĂ ele vorĂ putĂ fi ĂntrebuințĂte ca apĂ de curĂ Ăntocmai ca la isvorulu lorĂ. Pentru a evita ori ce fraudĂ Ămi permitĂ a face atentĂ pe on. publicĂ, cĂ sticlele mele de colĂre verde inchisĂ sunt de unĂ litru; pe dopĂ au inscripțiunea: „Neuriehrrer S.“ pe periferia capsulei de pe dopĂ: „ElĂpatak, N. S.“ și in fine pe fundĂ: „ElĂpatak, Neuriehrrer.“

Cu vinderea apei minerale dela ElepatacĂ, atĂtĂ en detail cĂtĂ și en gros, am ĂnsĂrcinatĂ pe d-lĂ A. Kassik, Strada cĂldĂrĂrilorĂ Nr. 520, care e deobligatĂ de a Ăngriji de transportulu in lĂdi franco, respective in schimbulu embalagiulu.

Prețulu unei lĂdi Ă 50 sticle cu lĂdĂ și cu sticle cu totĂ, 8 fl. — prețulu unei lĂdi cu 25 sticle 4 fl. 20 cr. — prețulu unei sticle de apĂ cu Ănapoierea sticlei 6 cr. v. a.

ElepatacĂ in 1884.

—20

Cu tĂta stima
NeuriehrrerS.

In sala Hotelulu Nr. 1. se va da
VINERĂ LA 6 APRILE
ULTIMA

Representațiune antispiritistĂ umoristicĂ

a lui

Homes și DomnișĂra Fey

dela teatrulu egiptĂnu din Londra.

Experimentele renumitulu mediu se vorĂ face in 7 limbi: nemțesce, unguresce, franțuzesce, englezesce, italiennesce, latinesce și grecesce.

Prețurile: LoculĂ I. 1 fl.; LoculĂ II. 60 cr.; ParterĂ 40 cr.; pentru militari și studenți 30 cr.; Galeria 30 cr.

Bilete se potĂ cumpĂrĂ mai dinainte din librĂria d-lui Zeidner.

Cassa se deschide la 7 Ăre. — InceputulĂ la 8 Ăre. — Ăntre pause va fi concertĂ.

Nr. 1303—1884.
pret.

3-3

ConcursĂ.

Spre ocuparea posturilorĂ de medicĂ de cercĂ cu locuința in comunele Arpașulu inferiorĂ și Viștea inferiorĂ, cu cari posturi este ĂmpreunatĂ o lĂfĂ anualĂ de cĂte 300 fl. se scrie prin acĂstĂ concursĂ cu acea provocare, cumcĂ medicĂ, cari dorescĂ a concurĂ la aceste posturi se Ănainteze suplicele lorĂ instruate dupĂ recerințĂ la subscrisulĂ celĂ multĂ pĂnĂ in 10 Maiu a. c.

SĂ observĂ totodatĂ, cumcĂ Ecșelenta Sa D-lĂ ministru de interne a concesĂ prin Ănaltulu rescriptĂ dđto 16/12 1879 Nr. 50.629, cumcĂ in lipsa de concurenți se se Ăncredințeze cu Ăfacerile acelu cercĂ sanitariĂ, care va remĂnĂ fĂrĂ medicĂ, mediculu cerculu vecinĂ, pentru care se se asemenea și lĂfĂ cerculu respectivĂ.

In fine se observĂ, cumcĂ deĂcece populațiunea cercurilorĂ e in majoritate romĂnĂ e de lipsĂ, ca petenții se sciie și limba romĂnĂ.

Arpașulu inferiorĂ 10 Aprile 1884.

Alexandru Belle,
pretore.

Anunțiu.

La subscrisulĂ este vacantĂ și se pĂte ocupĂ cu điaa de 15 Aprile unĂ potsĂ de ampoiatiĂ.

Conđițiunile sunt urmĂtĂrele:

1. SĂ aibĂ Ăre — cari cunoscințe de economiĂ și apoi și plĂcere.
2. SĂ fie de naționalitate romĂnĂ, dar se recere sĂ sciie și o altĂ limbĂ maghiarĂ sĂu germĂnĂ.
3. SĂ fie cĂsĂtoritĂ insĂ cu familiĂ nu prĂ numerosĂ.

DoritorĂ de a ocupĂ acestĂ postĂ are au a se adresĂ imediatĂ la subscrisulĂ in Spring p. u. Vingard.

ConstantinĂ de Colbasi.

Zambach și Gavora,

FabricĂ de vestminte și recuisite bisericesci de ritĂ latinĂ și grecĂ

in Budapesta, strada VĂtiulu, VĂczi-utza Nr. 17.

FalonĂ sĂu OdĂjdiĂ, Albe, Stihare, Dalmatice, Baldachinu, prapori. TĂte felurile de stĂguri, și pentru societĂți industriale (și pentru pompieri) Covor pe

altariu, potiruri, Pietohlebica, cĂdelniție, Pacificalu, cĂndele de altaru, policandre pentru bisericĂ, Ripide, Chivotu, cĂrți de EvangeliiĂ etc. etc.